

”تن، من، ڌن اڙ سنڀنڌ ڪي شڪتي“

آڄ سرُو شڪتيوان باپ آپني شڪتیشالي بچون ڪو دیک رهي هئ. هرايڪ برهمڻ آتما شڪتیشالي بني هئ لیکن نمبروار هئ. سرُو شڪتيان باپ ڪا ورثا اڙ ورداتا ڪا وردان هئ. باپ اڙ ورداتا، ان ڊبل سنڀنڌ سین هرايڪ بچي ڪو يهه سریشٿ پراپتي جنم سین هین هوتي هئ. جنم سین هین باپ سرُو شڪتيون ڪا آرٿات جنم سڌ اڌڪار ڪا اڌڪاري بناء ڏینا هئ. ساڻ ساڻ ورداتا ڪي ناتي سین جنم هوتي هین ماسٽر سرُو شڪتيوان بناء ”سرُو شڪتي پو“ ڪا وردان دي ديتي هئ. سڀي بچون ڪو ايڪ دواران ايڪ جئسا هین ڊبل اڌڪار ملتا هئ لیکن ڌارڻ ڪرني ڪي شڪتي نمبروار بناء ديتي هئ. باپ سڀي ڪو سڌا اڙ سرُو شڪتیشالي بناتي هئ لیکن بچي يتاشڪتي بن جاتي هئ. وئسي لوڪ جیون ۾ وا الوڪ جیون ۾ سڦلنا ڪا آڌار شڪتيان هین هئ. جتني شڪتيان، اتني سڦلنا. مکيه شڪتيان هئ. تن ڪي، من ڪي، ڌن ڪي اڙ سنڀنڌ ڪي. چارون هین آوشیک هئ. اڱر چار ۾ سین ايڪي پي شڪتي ڪم هئ تو جیون ۾ سڌا و سرُو سڦلنا نهين هوتي. الوڪ جیون ۾ پي چارون هین شڪتيان آوشیک هئ.

اس الوڪ جیون ۾ آتما اڙ پرڪرتي دونو ڪي تندرستي آوشیک هئ. جب آتما سوسٿ هئ تو تن ڪا حساب ڪتاب وا تن ڪا روڳ صوڻي سین ڪانٽا بنني ڪي ڪارڻ، سو استتي ڪي ڪارڻ سوسٿ انپو ڪراتا هئ. انڪي مک پر، چھري پر بيماري ڪي ڪشت ڪي چنھ نهين رهتي. مک پر ڪي بيماري ڪا ورنن نهين هوتا، ڪرم پوڳ ڪي ورنن ڪي بدلي ڪرم يوگ ڪي استتي ڪا ورنن ڪرتي هئ. ڪيونڪ بيماري ڪا ورنن پي بيماري ڪي ورتي ڪرني ڪا ڪارڻ بن جاتا هئ. وه ڪي پي بيماري ڪي ڪشت ڪا انپو نهين ڪرينگا، نه دوسري ڪو ڪشت سناڪر ڪشت ڪي لھر ڦهلائينگا. اڙ هین پريورتن ڪي شڪتي سین ڪشت ڪو سنتشتنا ۾ پريورتن ڪر سنتشت ره اڙون ۾ پي سنتشتنا ڪي لھر ڦهلائينگا. آرٿات ماسٽر سرُو شڪتيوان بن شڪتيون ڪي وردان ۾ سین سميه پرمات سھن شڪتي، سماني ڪي شڪتي پريوگ ڪرينگا اڙ سميه پر شڪتيون ڪا وردان وا ورثا ڪاريه ۾ لانا، يھي اُسڪي ليئي وردان آرٿات دُعا دوائي ڪا ڪام ڪر ديتي هئ. ڪيونڪ سرُو شڪتيوان باپ دواران جو سرُو شڪتيان پراپت هئ وه جئسي پرستتي، جئسا سميه اڙ جس وڌي سین آپ ڪاريه ۾ لڱاڻا چاهو، وئسي هین روپ سین يھ شڪتيان آپڪي سھيوگي بن سڪتي هئ. ان شڪتيون ڪو وا پريو وردان ڪو جس روپ ۾ چاهي وه روپ ڌارڻ ڪر سڪتي هئ. آبي آبي سيتلتا ڪي روپ ۾، آبي آبي جلائي ڪي روپ ۾. پاڻي ڪي سيتلتا ڪا پي انپو ڪراءِ سڪتي تو آگ ڪي جلائي ڪا پي انپو ڪراءِ سڪتي، دوائي ڪا پي ڪام ڪر سڪتا اڙ شڪتیشالي بناني ڪا ماڃون ڪا پي ڪام ڪر سڪتا. صرف سميه پر ڪاريه ۾ لڱاڻي ڪي اٿارٿي بنو. يھ سرُو شڪتيان آپ ماسٽر سرُو شڪتيوان ڪي شيواڌاري هئ. جب جسڪو آرڊر ڪرو، وه ”حاضر حضور“ ڪھ سھيوگي بنينگي لیکن شيوا ليني والي پي اتني چترسُجان چاهيئي. تو تن ڪي شڪتي آتمڪ شڪتي ڪي آڌار پر سڌا انپو ڪر سڪتي هو آرٿات سڌا سوسٿ رھني ڪا انپو ڪر سڪتي هو.

يھ الوڪ برهمڻ جیون هئ هین سڌا سوسٿ جیون. ورداتا سین ”سڌا سوسٿ پو“ ڪا

وردان ملا هوئا هئ. باپ دادا ديكتي هئ ڪ پراپت هوئي وردانون ڪو ڪئين بچي سميه پر ڪاريه ۾ لڳا ڪر لاپ نهين لي سڪتي هئ وا ڪهين ڪ شڪتيون آرقات شيواڌاريون سين اپني وشالنا اوڙ وشال ٻڌي دواران شيوا نهين لي پاتي هئ. ”ماسٽر سرو شڪتيوان“ يهه استتي ڪوئي ڪر نهين هئ! يهه سريشت استتي پي هئ، ساٿ ساٿ ڊئريڪٽ پرماتما دواران ”پرم ٿائيتل“ پي هئ. ٿائيتل ڪا نشا ڪتنا رڪتي هئ! ٿائيتل ڪتني ڪاريه سڦل ڪراءِ ديتا هئ! تو يهه پرماتمر ٿائيتل هئ، اسر ڪتني خوشي اوڙ شڪتي پري هوئي هئ! اگر اسي ايڪ ٿائيتل ڪي استتي روپي سيت پر سيت رهو تو يهه سرو شڪتيان شيوا ڪي ليئي سدا حاضر انپو هونگي، آپڪي آرڊر ڪي انتظار ۾ هونگي. تو وردان ڪو وا ورثي ڪو ڪاريه ۾ لڳاؤ. اگر ماسٽر سرو شڪتيوان ڪي سومان ۾ استت نهين هوتي تو شڪتيون ڪو آرڊر ۾ چلاني ڪي بجاءِ وار وار باپ ڪو عرضي ڊالتي رهتي ڪ يهه شڪتي دي دو، يهه همارا ڪاريه ڪراءِ دو، يهه هو جائي، اٿسا هو جائي. تو عرضي ڊالتي والي ڪپي پي سدا راضي نهين ره سڪتي هئ. ايڪ بات پوري هونگي، دوسري شروع هو جائينگي. اس ليئي مالڪ بن، يوگ ٽڪت بن ٽڪتي ٽڪت شيوا شيواڌاريون سين لو تو سدا سوست ڪا سته هين انپو ڪرينگي. اسڪو ڪهتي هئ. تن ڪي شڪتي ڪي پراپتي.

اٿسي هين من ڪي شڪتي آرقات سريشت سنڪلپ شڪتي. ماسٽر سرو شڪتيوان ڪي هر سنڪلپ ۾ اتني شڪتي هئ جو جس سميه جو چاهي وه ڪر سڪتا هئ اوڙ ڪراءِ پي سڪتا هئ ڪيونڪ انڪي سنڪلپ سدا شپ، سريشت اوڙ ڪلياڻڪاري هونگي. تو يهان سريشت ڪلياڻ ڪا سنڪلپ هئ، وه سڌ ضرور هوتا هئ اوڙ ماسٽر سرو شڪتيوان هوني ڪي ڪارڻ من ڪپي مالڪ ڪو دوڪا نهين دي سڪتا هئ، ڏک نهين انپو ڪراءِ سڪتا هئ. من ايڪاگر آرقات ايڪ ٺڪاڻي پر استت رهتا هئ، ڀٽڪتا نهين هئ. جهان چاهو، جب چاهو من ڪو وهان استت ڪر سڪتي هو. ڪپي من اداس نهين هو سڪتا هئ، ڪيونڪ وه شيواڌاري داس بن جاتا هئ. يهه هئ من ڪي شڪتي جو آلوڪڪ جيون ۾ ورثي وا وردان ۾ پراپت هئ.

اسي پرڪار تيسري هئ ڏن ڪي شڪتي آرقات گيان ڏن ڪي شڪتي. گيان ڏن استول ڏن ڪي پراپتي سته هين ڪراتا هئ. جهان گيان ڏن هئ، وهان پرڪرتي سته هين داسي بن جاتي هئ. يهه استول ڏن پرڪرتي ڪي ساڌن ڪي ليئي هئ. گيان ڏن سين پرڪرتي ڪي سرو ساڌن سته پراپت هوتي هئ. اس ليئي گيان ڏن سڀ ڏن ڪا راجا هئ. جهان راجا هئ، وهان سرو پدارت سته هين پراپت هوتي هئ، محنت نهين ڪرني پرتي. اگر ڪوئي پي لوڪڪ پدارت پراپت ڪرني ۾ محنت ڪرني پرتي هئ تو اسڪا ڪارڻ گيان ڏن ڪي ڪمي هئ. واسطو ۾ گيان ڏن پدمپدرمتي بناني والا هئ. پرمارٿ وهنوار ڪو سته هين سڌ ڪرتا هئ. تو پرماتمر ڏن والي پرمارٿي بن جاتي هئ. سنڪلپ ڪرني ڪي پي آوشيڪتا نهين، سته هين سرو آوشيڪتائين پورڻ هوتي رهتي. ڏن ڪي اتني شڪتي هئ جو انيڪ جنر يهه گيان ڏن راجائون ڪا پي راجا بناء دينا هئ. تو ڏن ڪي پي شڪتي سهج پراپت هو جاتي هئ.

اسي پرڪار - سنڀڌ ڪي شڪتي. سنڀڌ ڪي شڪتي ڪي پراپتي ڪي شپ اڇا اس ليئي هوتي هئ ڪيونڪ سنڀڌ ۾ سنيهه اوڙ سهيوگ ڪي پراپتي هوتي هئ. اس آلوڪڪ جيون ۾ سنڀڌ ڪي شڪتي ڊبل روپ ۾ پراپت هوتي هئ. جانتي هو، ڊبل سنڀڌ ڪي شڪتي ڪسي پراپت هوتي

هٿ؟ ايڪ- باپ دواران سرَ سنڀنڌ، دوسرا- دٿوي پريوار دواران سنڀنڌ. تو ڊبل سنڀنڌ هو ڳيا نان، باپ سين پي اؤر آپس ۾ پي. تو سنڀنڌ دواران سدا نِسوارت سنيھ، اُوناشي سنيھ اؤر اُوناشي سھيوگ سدا هين پراپت هوتا رھتا هٿ. تو سنڀنڌ ڪي پي شڪتي هٿ نان. وٽسي پي باپ، ٻچي ڪو ڪيون چاهتا هٿ اُتوا ٻچا، باپ ڪو ڪيون چاهتا هٿ؟ سھيوگ ڪي ليئي، سميه پر سھيوگ ملي. تو اس اُلوڪ ڄيؤن ۾ چارون هين شڪتيون ڪي پراپتي وردان روپ ۾، ورثي ڪي روپ ۾ هٿ. جهان چارون پرڪار ڪي شڪتيان پراپت هٿ، اُسڪي هر سميه ڪي اِسٿتي ڪٿسي هونگي؟ سدا ماسٽر سرَ شڪتيوان. اِسي اِسٿتي ڪي سِيت پر سدا اِسٿت هو؟ اِسي ڪو هين دوسري شبدون ۾ سَو ڪي راجي وا راج يوگي ڪها جاتا هٿ. راجائون ڪي پنڊار سدا پريور رھتي هٿ. تو راج يوگي اَرقات سدا شڪتيون ڪي پنڊار پريور رھتي، سمجھا؟ اِسڪو ڪها جاتا هٿ- سريشت برھمڻ اُلوڪ ڄيؤن. سدا مالڪ بن سرَ شڪتيون ڪو ڪاريه ۾ لڳاڻو. ڀتا شڪتي ڪي بجاءِ سدا شڪتيشالي بنو. عرضي ڪرني والي نهين، سدا راضي رھني والي بنو. اُچا.

مڌوبن آني ڪا چانس تو سڀي ڪو مل رها هٿ نان. اِس پراپت هوئي پاڳيه ڪو سدا ساٿ رکو. پاڳيه وڌاتا ڪو ساٿ رکنا اَرقات پاڳيه ڪو ساٿ رکنا هٿ. تين زون ڪي آئي هٿ. اَلگ اَلگ آستان ڪي تين نديان آڪر اِڪني هوئي، اِسڪو تروپي ڪا سنگر ڪھتي هٿ. باپ دادا تو ورداتا بن سڀڪو وردان ديتي هٿ. وردانون ڪو ڪاريه ۾ لڳانا، وهه هرايڪ ڪي اوپر هٿ. اُچا.

چارون اور ڪي سرَ ورثي اؤر وردانون ڪي اڌڪاري سريشت آتمائون ڪو، سرَ ماسٽر سرَ شڪتيوان سريشت آتمائون ڪو، سرَ سدا سنتشتا ڪي لهر ڦهلائي والي سنتشت آتمائون ڪو، سدا پرمارت دواران وهنوار ۾ سڏي پراپت ڪرني والي مهان آتمائون ڪو باپ دادا ڪا سنيھ اؤر شڪتي سمپن يادپيار اؤر نمستي.

”سرَ ڪي سھيوگ سين سُڪميه سنسار“ ڪاريڪرم ڪي باري ۾ اويڪت باپ دادا ڪي پريرڦائين:- يھه وشبه اُتسي هٿ جو سڀر سڀي سھيوگ ديني ڪي آفر ڪرينگي. سھيوگ سين ڦر سنڀنڌ ۾ پي آئينگي اِس ليئي آپيهين آفر هونگي. صرف شپ پاونا، شپ ڪامنا سمپن شيوا ۾ شيواڌاري آگي بدين. شپ پاونا ڪا ڦل پراپت نهين هو، يھه هو هين نهين سکتا. شيواڌاريون ڪي شپ پاونا، شپ ڪامنا ڪي ڌرني سهج ڦل ديني ڪي نِمت بنينگي. ڦل تيار هٿ، صرف ڌرني تيار هوني ڪي ڌوري سڀ ڌيري هٿ. ڦل تو فتافت نڪلينگي ليڪن اُسڪي ليئي يوگيه ڌرني چاهيئي. اُپي وهه ڌرني تيار هورهي هٿ.

وٽسي شيوا تو سڀي ڪي ڪرني آوشيڪ هٿ ليڪن ڦر پي جو وشيش ستائين هٿ، اُسپر سين سمپن نهين آئي هٿ. چاهي راجيه ستا والون ڪي شيوا هوئي هٿ يا ڌرم ستا والون ڪي هوئي هٿ، ليڪن سھيوگي بن ڪر ڪي سامني نهين آئي، سميه پر سھيوگي بني، اُسڪي آوشيڪتا هٿ. اُسڪي ليئي تو شڪتيشالي ٻاڻ لڳانا پرينگا. ديڪا جاتا هٿ ڪ شڪتيشالي ٻاڻ وهي هوتا هٿ جسپر سرَ آتمائون ڪي سھيوگ ڪي پاونا هو، خوشي ڪي پاونا هو، سڌپاونا هو. اِس سين هر ڪاريه سهج سڦل هوتا هٿ. اُپي جو شيوا ڪرتي هو وهه اَلگ اَلگ ڪرتي هو. ليڪن جئسي پھلي زماني ۾ ڪوئي ڪاريه ڪرني ڪي ليئي جاتي ٿي تو ساري پريوار ڪي آشپرواد ليڪر جاتي ٿي. وهه آشپرواد هين سهج بنا ديتي هٿ. تو ورتمان شيوا ۾ يھه اُڏيشن چاهيئي. تو ڪوئي پي ڪاريه

شروع ڪرڻي ڪي ليئي سڀي شپ پاونائين، شپ ڪامنائين لو، سرو ڪي سنتشتا ڪا بل پرو، تب شڪتیشالي قل نڪلينگا. آڀي اتني محنت ڪرڻي ڪي آوشيڪتا نهين هئ. سڀ ڪوڪلي هوئي پري هئ. محنت ڪرڻي ڪي ضرورت نهين. ڦوڻڪ دو اوڙ اوڙ ڪر يهان آ جائين، ائسي ڪوڪلي هئ. اوڙ آڇ ڪلهه تو سڀ سمجهه رهي هئ ڪ اوڙ ڪوئي پاوڙ چاهيئي جو ڪنٽرول ڪر سڪي، چاهي راجيه ڪو، چاهي ڌرم ڪو. اندر سين ڍونڍ رهي هئ. صرف برهمڻ آتمائون ڪي شيوا ڪي وڌي ۾ انتر چاهيئي، وهي منتر بن جائينگا. آڀي تو منتر چلائو اوڙ سڌي هو. 50 ورش محنت ڪي. يهه سڀ پي هونا هين ٿا، انڀوي بن گئي. آڀي هر ڪاريه ۾ يهه لڪش رک ڪ ”سرو ڪي سهيوگ سين سڦلتا“ برهمڻون ڪي ليئي يهه ٽاپڪ هئ. باقي دنيا والون ڪي ليئي ٽاپڪ هئ ”سرو ڪي سهيوگ سين سڪميه سنسار“ آڇا.

آب تو آپ سڀڪي سڌي ڪا پرتڪيه روپ ڊڪائي دينگا. ڪوئي بڙا هوڻا ڪاريه پي آپڪي درشتي سين، آپڪي سهيوگ سين سهج حل هونگا جسڪي ڪارڻ پڳتي ۾ ڌنڌ ڌنڌ ڪرڪي پڳارينگي. يهه سڀ سڌيان پي آپڪي سامني پرتڪيه روپ ۾ آئينگي. ڪوئي سڌي ڪي ريت سين آپ لوگ نهين ڪهينگي ڪ هان يهه هو جائينگا، ليڪن آپڪا ڊائريڪشن ستنه سڌي پراپت ڪراتا رهينگا. تب تو پرجا جلدي جلدي بنينگي، سڀ طرف سين نڪل ڪر آپڪي طرف آئينگي. يهه سڌي ڪا پارت آڀي چلينگا. ليڪن پهلي اتني شڪتیشالي بنو جو سڌي ڪو سويڪار نه ڪرو، تب يهه پرتڪيتا هونگي. نهين تو سڌي ديني والي هين سڌي ۾ قس جائين تو ڦر ڪيا ڪرينگي؟ تو يهه سڀ باتين يهان سين هين شروع هوني هئ. باپ ڪا جو ڳاڻن هئ ڪ وهه سرجن پي هئ، انجنيئر پي هئ، وڪيل پي هئ، جب پي هئ، اسڪا پرتڪيڪل سڀ انڀيو ڪرينگي، تب سڀ طرف سين ٻڏي هت ڪر ايڪ طرف جائينگي. آڀي تو آپڪي پيچي پيڙ لڳي والي هئ. باپ دادا تو يهه درشيه ديڪتي هئ اوڙ ڪي ڪي آب ڪي درشيه ديڪتي هئ، بهت فرق لڳتا هئ. آپ هو ڪوڻ، وهه باپ جاننا هئ! بهت بهت وندرڦل پارت هوني والي هئ، جو خيال خواب ۾ پي نهين هئ. صرف ٿورا رڪا هوڻا هئ بس. جئسي پردا ڪي ٿورا اٽڪ جاتا هئ نان. جهنڊا پي لهراتي هو تو ڪي اٽڪ جاتا هئ. ائسي آڀي ٿورا ٿورا اٽڪ رها هئ. آپ جو هئ، جئسي هو، بهت مهان هو. جب آپڪي وشيشتا پرتڪيه هونگي تب تو اشت بنينگي. آخر تو پڳت مالها پي پرتڪيه هونگي نان، ليڪن پهلي ناڪر سڄ ڪر تيار هو تب تو پڳت آئين نان. آڇا.

وردان - سِير ڪي آرام ڪا پي تياڳ ڪر شيوا ڪرڻي والي سدا سنتشت، سدا هرشت پو

شيواڌاري سِير ڪي رات ڏن ڪي آرام ڪو پي تياڳ ڪر شيوا ۾ هين آرام محسوس ڪرتي هئ، اُنڪي سمپر ڪ ۾ رهندي والي واسنهنڊ ۾ آني والي سمپنا ڪا ائسي انڀيو ڪرتي هئ جئسي سينلنا وا شڪتي، شانتِي ڪي جهرڻي ڪي نيچي بڻي هئ. سریشٽ چريٽروان شيواڌاري ڪامڏينو بن سدا ڪال ڪي ليئي سرو ڪي منوڪامنائين پورڻ ڪر ديتي هئ. ائسي شيواڌاري ڪو سدا هرشت اوڙ سدا سنتشت رهندي ڪا وردان ستنه پراپت هو جاتا هئ.

سلوگن - گيان سوروپ بننا هئ تو هر سميه اسڌي پر آئينشن رک، باپ اوڙ پڙهائي سين سمان پيار هو.